בס״ד · טעון גניזה

מוסדות המייש״ך

פרשת המן

סגולה בדוקה לפרנסה בשפע ובנחת

מוסדות הרב בניהו שמואלי המייש״ר בת ים – בנשיאות המקובל הצדיק רבי בניהו שמואלי שליט״א

חכמינו ז״ל אמרו כי כל האומר פרשת המן בכל יום מובטח לו שלא תחסר לו פרנסתו.

מתי וכיצד אומרים

- ראוי לומר את פרשת המן בכל ימות השנה, ובמיוחד מסוגלת אמירתה ביום שלישי בשבוע של פרשת בשלח.
- קודם קריאת הפרשה יש לומר בכוונה את תפילת ה״יהי רצון״ המופיעה בראשה.
- ניתן לומר את הפרשה עצמה גם בשבת קודש, אך יש להימנע מאמירת התפילות והבקשות על הפרנסה.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּזְמִין פַּרְנָסָה לְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּפַרְנָסָתִי וּפַרְנָסַת אַנְשֵׁי בֵיתִי בִּכְלָלָם. בְּנַחַת וְלֹא בְּצַעַר בְּכָבוֹד וְלֹא בְּבִזּוּי בְּהֶתֵּר וְלֹא בְּאִסּוּר כְּדֵי שֶׁנּוּכַל לַעֲבוֹד עֲבוֹדָתֶךָ וְלִלְמוֹד תּוֹרָתֶךָ כְּמוֹ שֶׁזִּמַּנְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מָן בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ צִיָּה וַעֲרָבָה.

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה הִנְנִי מַמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן-הַשָּׁמָיִם וְיָצָא הָעָם וְלָקְטוּ דְּבַר-יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנַסֶּנּוּ הֲיֵלֵךְ בְּתוֹרָתִי אִם-לֹא: וְהָיָה בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי וְהֵכִינוּ אֵת אֲשֶׁר-יָבִיאוּ וְהָיָה מִשְׁנֶה עַל אֲשֶׁר-יִלְקְטוּ יוֹם יוֹם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֶרֶב וִידַעְתֶּם כִּי יְיָ הוֹצִיא אֶתְכֶם

מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: וּבֹקֶר וּרְאִיתֶם אֶת-כְּבוֹד יְיָ בְּשָׁמְעוֹ אֶת-תְּלֻנֹּתֵיכֶם עַל-יְיָ
וְנַחְנוּ מָה כִּי תַלִּינוּ עָלֵינוּ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתֵת יְיָ לָכֶם בָּעֶרֶב בָּשָׂר לֶאֱכֹל
וְלֶחֶם בַּבֹּקֶר לִשְׂבְּעַ בִּשְׁמֹעַ יְיָ אֶת-תְּלֻנֹּתֵיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם מַלִּינִם עָלָיו וְנַחְנוּ
מָה לֹא-עָלֵינוּ תְלֻנֹּתֵיכֶם כִּי עַל-יְיָ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן אֱמֹר אֶל-כָּל-
עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ לִפְנֵי יְיָ כִּי שָׁמַע אֶת תְּלֻנֹּתֵיכֶם: וַיְהִי כְּדַבֵּר אַהֲרֹן
אֶל-כָּל-עֲדַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיִּפְנוּ אֶל-הַמִּדְבָּר וְהִנֵּה כְּבוֹד יְיָ נִרְאָה בֶּעָנָן:
וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: שָׁמַעְתִּי אֶת-תְּלוּנֹּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דַּבֵּר אֲלֵהֶם
לֵאמֹר בֵּין הָעַרְבַּיִם תֹּאכְלוּ בָשָׂר וּבַבֹּקֶר תִּשְׂבְּעוּ-לָחֶם וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְיָ
אֱלֹהֵיכֶם: וַיְהִי בָּעֶרֶב וַתַּעַל הַשְּׂלָו וַתְּכַס אֶת-הַמַּחֲנֶה וּבַבֹּקֶר הָיְתָה שִׁכְבַת
הַטָּל סָבִיב לַמַּחֲנֶה: וַתַּעַל שִׁכְבַת הַטָּל וְהִנֵּה עַל-פְּנֵי הַמִּדְבָּר דַּק מְחֻסְפָּס דַּק
כַּכְפֹר עַל-הָאָרֶץ: וַיִּרְאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו מָן הוּא כִּי לֹא
יָדְעוּ מַה-הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם הוּא הַלֶּחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְיָ לָכֶם לְאָכְלָה: זֶה
הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ לִקְטוּ מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אָכְלוֹ עֹמֶר לַגֻּלְגֹּלֶת מִסְפַּר
נַפְשֹׁתֵיכֶם אִישׁ לַאֲשֶׁר בְּאָהֳלוֹ תִּקָּחוּ: וַיַּעֲשׂוּ-כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ
הַמַּרְבֶּה וְהַמַּמְעִיט: וַיָּמֹדוּ בָעֹמֶר וְלֹא הֶעְדִּיף הַמַּרְבֶּה וְהַמַּמְעִיט לֹא הֶחְסִיר
אִישׁ לְפִי-אָכְלוֹ לָקָטוּ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִישׁ אַל-יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד-בֹּקֶר:
וְלֹא-שָׁמְעוּ אֶל-מֹשֶׁה וַיּוֹתִרוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד-בֹּקֶר וַיָּרֻם תּוֹלָעִים וַיִּבְאַשׁ
וַיִּקְצֹף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה: וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בַבֹּקֶר בַּבֹּקֶר אִישׁ כְּפִי אָכְלוֹ וְחַם
הַשֶּׁמֶשׁ וְנָמָס: וַיְהִי בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי לָקְטוּ לֶחֶם מִשְׁנֶה שְׁנֵי הָעֹמֶר

לָאֶחָד וַיָּבֹאוּ כָּל-נְשִׂיאֵי הָעֵדָה וַיַּגִּידוּ לְמֹשֶׁה: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הוּא אֲשֶׁר
דִּבֶּר יְיָ שַׁבָּתוֹן שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לַייָ מָחָר אֵת אֲשֶׁר-תֹּאפוּ אֵפוּ וְאֵת אֲשֶׁר-
תְּבַשְּׁלוּ בַּשֵּׁלוּ וְאֵת כָּל-הָעֹדֵף הַנִּיחוּ לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד-הַבֹּקֶר: וַיַּנִּיחוּ אֹתוֹ
עַד-הַבֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבְאִישׁ וְרִמָּה לֹא-הָיְתָה בּוֹ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אִכְלֻהוּ הַיּוֹם כִּי-שַׁבָּת הַיּוֹם לַייָ הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֻהוּ בַּשָּׂדֶה: שֵׁשֶׁת יָמִים
תִּלְקְטֻהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לֹא יִהְיֶה-בּוֹ: וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יָצְאוּ מִן-
הָעָם לִלְקֹט וְלֹא מָצָאוּ: וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה עַד-אָנָה מֵאַנְתֶּם לִשְׁמֹר מִצְוֹתַי
וְתוֹרֹתָי: רְאוּ כִּי-יְיָ נָתַן לָכֶם הַשַּׁבָּת עַל-כֵּן הוּא נֹתֵן לָכֶם בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי לֶחֶם
יוֹמָיִם שְׁבוּ אִישׁ תַּחְתָּיו אַל-יֵצֵא אִישׁ מִמְּקֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם
בַּיּוֹם הַשְּׁבִעִי: וַיִּקְרְאוּ בֵית-יִשְׂרָאֵל אֶת-שְׁמוֹ מָן וְהוּא כְּזֶרַע גַּד לָבָן וְטַעְמוֹ
כְּצַפִּיחַת בִּדְבָשׁ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ מִלֹּא הָעֹמֶר מִמֶּנּוּ
לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם לְמַעַן יִרְאוּ אֶת-הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הֶאֱכַלְתִּי אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר
בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן קַח צִנְצֶנֶת אַחַת
וְתֶן-שָׁמָּה מְלֹא-הָעֹמֶר מָן וְהַנַּח אֹתוֹ לִפְנֵי יְיָ לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם: כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְיָ אֶל-מֹשֶׁה וַיַּנִּיחֵהוּ אַהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדֻת לְמִשְׁמֶרֶת: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ
אֶת-הַמָּן אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד-בֹּאָם אֶל-אֶרֶץ נוֹשָׁבֶת אֶת-הַמָּן אָכְלוּ עַד-בֹּאָם
אֶל-קְצֵה אֶרֶץ כְּנָעַן: וְהָעֹמֶר עֲשִׂרִית הָאֵיפָה הוּא: